

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Jenin Prod&Com”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Customagic” împotriva Societății cu răspundere limitată „Jenin Prod&Com” cu privire la încasarea datoriei și penalității de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Jenin Prod&Com” și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul din 01 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 24 noiembrie 2015, SRL „Customagic” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Jenin Prod&Com” cu privire la încasarea datoriei și a penalității de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 15 noiembrie 2012, între SRL „Customagic” și SRL „Jenin Prod&Com” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 191.

Menționează că, conform pct. 1.1 al contractului de vânzare-cumpărare, reclamanta s-a obligat să livreze pârâtei marfă în asortiment, iar ultima, la rândul său, și-a asumat obligația de plată a mărfii în termen de 10 zile calendaristice din momentul livrării, conform pct. 2.3 al contractului.

Afirmă că, și-a executat integral obligațiile contractuale asumate, astfel, în perioada anilor 2014 – 2015 a livrat pârâtei marfă, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate la materialele cauzei.

Susține că, pârâta și-a executat parțial obligația de plată a mărfurilor recepționate, astfel, acumulând la data de 27 octombrie 2015, o datorie în sumă de 5 600,03 lei.

Relevă că, la data de 14 mai 2014 și la 09 iunie 2015 a expediat în adresa pârâtei reclamație, prin care a solicitat onorarea obligației de plată în termen de 5 zile bancare, în caz contrar, rezervându-și dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu acțiune civilă.

Invocă că, conform pct. 7.1 al contractului de vânzare-cumpărare, părțile au stabilit că, în caz de nerespectare a termenilor de achitare a mărfii prevăzută în pct. 2.3 al contractului, cumpărătorul SRL „Jenin Prod&Com” urmează să achite vânzătorului SRL „Customagic” o penalitate în mărime de 1 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, reieșind din suma datoriei restante în mărime de 5 600,03 lei, reclamanta pretinde de la pârâtă o penalitate în mărime de 10 080 lei.

Cere încasarea din contul SRL „Jenin Prod &Com” a datoriei în sumă de 5 600,03 lei, a penalității de întârziere în sumă de 10 080 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Cahul din 01 martie 2016 acțiunea a fost admisă și au fost încasate din contul SRL „Jenin Prod&Com” în beneficiul SRL „Customagic” datoria în sumă de 5 600, 03 lei, penalitatea de întârziere în sumă de 10 080 lei și cheltuieli de judecată compuse din 470,40 lei - taxa de stat și 3 240 lei – cheltuieli de asistență juridică.

Prima instanță, admițând cerința privind încasarea sumei datorate, și-a argumentat concluzia prin constatarea faptului, încheierii între părți a contractului de vânzare-cumpărare nr. 191 din 15 noiembrie 2012, precum și neonorării de către pârâtă a obligației contractuale de plată a mărfii livrate, acumulând o datorie în mărime de 5 600,03 lei, care urmează a fi încasată forțat prin prisma prevederilor art. art. 512 alin. (1), 572 alin. (2) și art. 575 alin. (1) din Codul civil.

Instanța a mai reținut că, reclamanta a întreprins toate măsurile pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, expediind în acest sens în adresa pârâtei reclamațiile nr. 7029 din 14 mai 2015 și nr. 7345 din 09 iunie 2015, precum și propunerea de soluționare a reclamației pe cale amiabilă nr. 3/15 din 22 mai 2015.

La admiterea cerinței privind încasarea penalității de întârziere în sumă de 10 080 lei, instanța și-a argumentat poziția reieșind din prevederile pct. 7.1 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 191, încheiat între părți la data de 15 noiembrie 2012.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 31 mai 2016 a fost respins apelul declarat de către SRL „Jenin Prod&Com” și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 24 august 2016, SRL „Jenin Prod&Com” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat eronat legea.

Menționează că, instanța de apel eronat a concluzionat faptul că, examinarea cauzei în fond în lipsa pârâtei este justificată prin prisma art. 108 alin. (1) CPC, deoarece, SRL „Jenin Prod&Com” fiind persoană juridică, este înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice și în condițiile în care nu și-a schimbat adresa juridică indicată în Registrul de Stat al persoanelor juridice, nu poate fi citată public, iar toate actele de procedură posterioare încuviințării acestei citări se anulează în conformitate cu art. 108 alin. (4) CPC.

Invocă că, instanța de apel și prima instanță au interpretat și aplicat eronat dispozițiile art. 268 din Codul civil, deoarece în opinia sa, termenul de prescripție în interiorul căruia SRL „Customagic” putea să pretindă încasarea sumei penalităților de întârziere este de 6 luni din momentul formării datoriei și, anume, din data de 14 mai 2014 până la data de 14 noiembrie 2014, însă, cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 24 noiembrie 2015, deci, în afara termenului de 6 luni, astfel, consideră că, la caz nu poate fi aplicat termenul general de prescripție de 3 ani.

Mai invocă că, prin reclamația din 09 iunie 2015 intimata SRL „Customagic” a pretins recuperarea datoriei în sumă de 600,03 lei și a penalității de întârziere în sumă de 1 276,34 lei, formate până la data de 14 mai 2014, însă, prin cererea de chemare în judecată a majorat suma datoriei până la 5 600,03 lei și a penalității de întârziere până la 10 080 lei.

În aceste circumstanțe, susține că, intimata SRL „Customagic” nu a respectat procedura prealabilă de soluționare pe cale amiabilă a litigiului și nu a notificat SRL „Jenin Prod&Com” despre cuantumul pretențiilor înaintate în cererea de chemare în judecată, fapt ce constituie temei pentru scoaterea cererii de pe rol în baza art. 267 lit. a) CPC.

Prin referința depusă la data de 27 octombrie 2016 SRL „Customagic” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Jenin Prod&Com” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Jenin Prod&Com”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Jenin Prod&Com” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Societății cu răspundere limitată „Jenin Prod&Com” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic